

Jeg vil også godt sige om det problem, som har været rejst af bl.a. fru Knakkegaard, med, at de 14 dage kan betyde en ekstra måneds husleje, at det synes jeg man må kunne få behandlet i udvalget, så man kan se, hvad der er op og ned i den sag.

Men vi er meget positive over for det her forslag.

Kl. 11:08

Formanden:

Tak til hr. Jørgen Poulsen. Den næste ordfører er hr. Frank Aaen.

Kl. 11:08

(Ordfører)

Frank Aaen (EL):

Det er et lille forslag, som vi er positive over for. Men jeg vil altså også sige, at den måde, forslaget er finansieret på, mildest sagt er bizart. Det, at man giver en hjælp til folk, som er fattige, som er kommet ud i økonomiske problemer, som har det hårdt, med penge, som man har taget fra akkurat de samme folk, er da fuldstændig bizart: Først tager man penge fra mennesker, der ikke har ret meget at leve for, og når de så får problemer, bruger man nogle af de penge til at hjælpe de pågældende. Det er simpelt hen uforståeligt for mig, at der kan være et så massivt flertal i Folketinget fra SF og over til Dansk Folkeparti, som synes, at det er en god ordning, og at de kan stå her og være så glade for den. Vi har fået at vide, at det er et fantastisk forslag, at man først hugger penge fra dem, der har mindst, og så giver man nogle almisser til dem, der har mindst, for at hjælpe dem!

Jeg kan ikke forstå, at det ikke kan laves om. Jeg ved godt, at SF og Dansk Folkeparti siger, at de gerne vil lave det om, men det ændrer jo ikke ved, at partierne gladelig år efter år deltager i den her manøvre, som nu har eksisteret i 15 år, hvor man altså tager penge fra folk og deler dem ud som almisser. Og det er jo ikke småpenge, det drejer sig om. Det er i år alt i alt 9 mia. kr., der er taget fra landets arbejdsløse, fra dem på efterløn og førtidspension, fra folkepensionister, de syge osv. – 9 mia. kr. er der taget fra de grupper og delt ud med rund hånd til forskellige trængende og til fornuftige formål. Jeg erken- der gerne, at det normalt er fornuftige formål, der gives penge til, men det er da bare usmage- ligt, at man tager pengene fra dem, der har mindst.

Lad mig give nogle eksempler. Det drejer sig om en folkepensionist, der i år har mistet 5.500 kr. på grund af satspuljen. Det drejer sig om en

kontanthjælpsmodtager, som har mistet 6.500 kr. Det drejer sig om en arbejdsløs eller en syg, der bare i år har mistet 8.600 kr. Sidste år var det cirka samme beløb, og året før var det cirka samme beløb, og samlet set er der altså i år taget 9 mia. kr. fra de grupper, der i forvejen har allermindst at leve for.

Jeg synes, at man bør skamme sig over at synes, at det er en rigtig god ordning, og over at stå her og prale med, at man nu gør noget for dem, der risikerer at blive udsat af deres bolig, når man samtidig er med til at skabe og forværre de problemer, der gør, at folk bliver udsat af deres bolig, hvilket er en kæmpe stor social katastrofe. Vi skal så også høre, at der også er lønmodtagere, der bliver smidt ud af deres boliger, og at det ikke kun er kontanthjælpsmodtagerne. Men gør det det bedre? Gør det det bedre, at der også er fattige lønmodtagere, der ikke kan betale deres husleje?

Det kommer oven i købet fra partier, som var med til at sige under valgkampen, at nu måtte vi også gøre noget for de lavtlønnede inden for social- og sundhedssektoren. De lavtlønnede kvinder var dem, der blev lovet 5 mia. kr. til – det var ikke noget problem, var der en del af de partier, der i dag støtter det her forslag, der sagde. De skal bare have 5 mia. kr., så deres løn kan blive hævet. Det var altså under valgkampen, men dagen efter valget var det glemmt, og nu er der lige pludselig ikke råd til det.

Det er de partier, der i dag siger: Vi må nok hellere give bankerne 100 mia. kr., for de stakels bankdirektører er kommet i uføre, og derfor må vi hjælpe den lidt, så vi tager lige 100 mia. kr., som vi forærer til dem. Men der er ikke råd til at sørge for, at de, der har de laveste lønninger, får et lønløft. Der er ikke råd til den velfærd, som vi alle sammen har brug for, og som vi alle sammen er klar over har brug for noget ekstra. Det er der ikke råd til. Men i samme sekund, en bankdirektør kommer i sit fine mørke tøj og siger, at de har et problem, sidder pengene løst.

Jeg ved, at der i øjeblikket forhandles om, om vi skal betale 20.000 kr. pr. dansker, eller om det måske kun er 17.000 kr. pr. dansker. Det er der råd til, men at sørge for, at almindelige mennesker får en anstændig løn, som de kan leve af og betale deres husleje med, er der ikke råd til. Og så står man her og praler med, at man har stjålet penge fra dem, der har allermindst, for at lave en lille lappeløsning. Men lappeløsningen er et lille fremskridt, og det støtter vi, men finansieringen er vi lodret imod.